

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 119/2020
12.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Вања Ковачевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., чији је пуномоћник Јован Михајловић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости изјаве о признању очинства, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 509/2019 од 26.09.2019. године, у седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда Новом Саду Гж2 509/2019 од 26.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину П2 15/18 од 24.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила: да суд утврди да су ништаве, изјава пок. ГГ, којом је признао да је отац тужене ББ, рођене ... у ..., дата пред матичарем матичног подручја Зрењанин дана 07.04.2014. године под бр. 65/2014; изјава тужене ВВ, којом се саглашава са изјавом о признању очинства пок. ГГ над ББ, дата пред матичарем подручја града Зрењанина дана 07.04.2014. године под бр. 65/2014 и изјава тужене ББ којом се саглашава са изјавом о признању очинства пок. ГГ над ББ дана 07.04.2014, године дата пред матичарем матичног подручја Зрењанин под бр. 65/2014, да наведене изјаве не производе правно дејство, и да се наложи надлежној матичној служби за Град Београд матично подручје Савски венац да изврши брисање да је пок. ГГ, рођен ... отац ББ, рођене ..., уписане под тек.бр. 7109/1986 матично подручје Савски венац за ... годину. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 258.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 509/19 од 26.09.2019. године, одбијена је жалба тужиле, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужене су поднеле одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле и ГГ, који је преминуо ..., закључили су 1977. године брак, у коме нису имали заједничке деце. Тужена ББ је рођена ..., а пок. ГГ је 07.04.2014. године дао изјаву пред матичарем матичног подручја Зрењанин да признаје очинство детета, са којом се сагласила тужена ББ, као дете пок. ГГ и мајка детета - тужена ВВ, на основу чега је извршен упис очинства у матичној књизи рођених. У време признања очинства, ГГ је имао 60 година и био је способан за расуђивање.

Тужиле је тужбом тражила да суд утврди да је ништава изјава о признању очинства, јер је дата у заблуди и није истинита, пошто је тврдила да ГГ није могао да има деце и да није није могао да схвати правне последице давања изјаве о признању очинства, јер о томе није поучен од стране матичара.

На утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев.

Породични закон, у чл. 46-51, прописује услове за признање очинства, и то: да очинство може да призна мушкарац који је навршио 16. година живота и који је способан за расуђивање (чл. 46); да се очинство може признати само ако је дете живо у тренутку признања, а да се изузетно очинство може признати и ако је дете зачето у тренутку признања а роди се живо (чл.47); да са признањем очинства мора да се сагласи мајка ако је навршила 16. годину живота и ако је способна за расуђивање, а ако мајка не може да да сагласност довољна је сагласност детета (чл.48.): да са признањем мора да се сагласи дете ако је навршило 16. годину живота и ако је способно за расуђивање, а ако дете не може дати сагласност, довољна је сагласност мајке (чл.49) и да се изјава о признању очинства може дати пред матичарем, органом старатељства или судом (чл. 51. ст.1.).

Према члану 253. став 1. Породичног закона, тужбу ради поништаја изјаве о признању очинства, као и изјаве о сагласности са признањем очинства, из узрока наведених у чл. 46 – 51. овог закона, могу поднети лица која су дала изјаву, лица која

имају правни интерес да изјава буде поништена и јавни тужилац (став 1.), с тим да лице које је изјаву о признању очинства, као и изјаву о сагласности са признањем очинства дало под принудом или у заблуди може поднети тужбу ради поништаја изјаве у року од годину дана од када је принуда престала или је заблуда уочена (став 2.).

Одредбом члана 254. Породичног закона, прописано је да право на тужбу у спору о материнству и очинству не прелази на наследнике (став 1.), да наследници тужиоца могу наставити већ започети поступак ради утврђивања да је постојао основ за утврђивање или оспоравање материнства или очинства, односно ради поништења признања очинства (став 2). Чланом 256. став 5. Породичног закона, прописано је да странке у спору ради поништења признања очинства јесу: лице које дало изјаву о признању очинства, лице које је дало изјаву о сагласности са признањем очинства, а лице које има правни интерес да изјава буде поништена само ако се ради о условима за ништавост признања.

Из цитираних одредби закона, произлази да законски наследници имају право на тужбу за поништење признања очинства, само ако је реч о апсолутној ништавости изјаве о признању. Право на тужбу изосталих разлога не прелази на наследнике, изузев када наследници тужиоца могу наставити већ започети поступак.

У конкретном случају, сада пок. ГГ је у време давања изјаве о признању очинства детета био способан за расуђивање, а мајка и дете су се сагласили са изјавом о признању, при чему је изјава дата и оверена пред матичарем под бројем 65/14 дана 07.04.2014. године, из чега следи да разлози за апсолутну ништавост не постоје, јер је изјава дата у складу са одредбама Породичног закона. Сходно наведеном, као и услед чињенице да сада пок. ГГ није покренуо поступак за поништење изјаве о признању очинства за живота због принуде или заблуде, правилна је оцена нижестепених судова да тужилца, као законски наследник пок. ГГ, има правни интерес за вођење ове парнице, али да нису испуњености законски услови за утврђење ништавости оспорених изјава.

Како је другостепени суд за своју одлуку дао потпуне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, супротни наводи ревизије нису основани.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију, применом члана 154. Закона о парничном поступку, јер нису били потребни за вођење поступка.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић